

Reserapport

Tävling: Lag-VM

Datum: 16–25 februari 2024

Spelplats: BEXCO, Busan Exhibition and Convention Centre I Busan, Korea

Resa

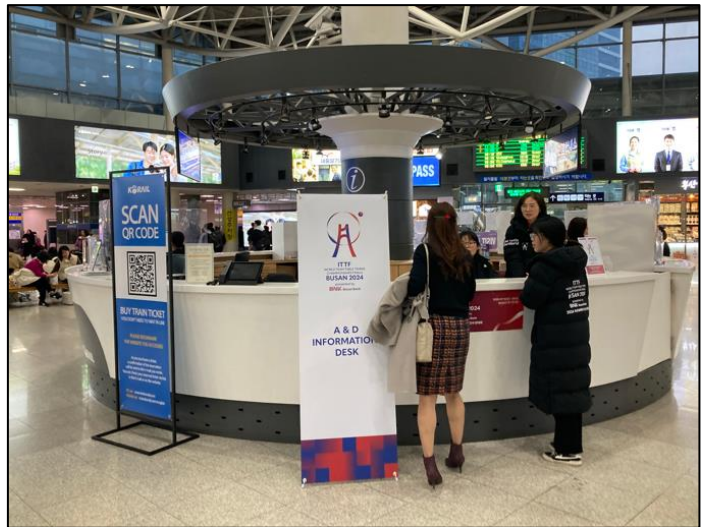
För att anpassa sig till tidsskillnaden på 8 timmar samt försäkra sig om att vara framme i tid valde jag att boka en resa med ankomst dagen före domargenomgång, med andra ord en dag tidigare än vad arrangören betalar boende för.

Det känns som ett lyckodrag som jag är mycket nöjd med då många av de utländska domarna faktiskt missade halva domargenomgången just med anledning av förseningar i trafiken.

Min resa utgick från Eskilstuna med tåg till Arlanda för att där ta flyg till Seoul via Frankfurt. Från flygplatsen Incheon i Seoul blev det sedan tåg till Seoul tågstation där jag kunde byta tåg vidare till slutdestination Busan.

Väl framme i Busan mötte arrangören upp på studs och fem minuter senare satt jag i egen bil till hotellet. Resan på ca 27 timmar flöt på förvånansvärt fint!

Noterbart är att så snart tåget stannade i Busan fick både jag och min domarkollega separata meddelande från arrangörens domarkoordinator som bara vill stämma av vi var framme och att vi hittade till samlingspunkten för upphämtning. Man kände sig omhändertagen och som en prominent gäst!

Övrigt:

Flygresan bokades via Lufthansa som nyligen öppnat upp så att tågresa till Busan kunde inkluderas i flygbiljetten. Min domarkollega från Tyskland kunde till och med få sin tågresa från hemorten till Frankfurts flygplats inkluderad medan jag själv mindre förvånande fick ta den via SJ.

Min resa var synkad tillsammans med en domarkollega från Tyskland vilket gjorde det hela trevligare både dit och hem samt blev gott sällskap vid sightseeing före och efter turneringens slut. Ja, sightseeing blev det faktiskt tid för även efter tävling. Det gör inget att se saker från den positiva sidan när man på den sista speldagen möts av beskedet att flyget är 16 timmar försenat. Lite snabba beslut renderade i att vi lämnade hotellet på planerad tid vilket innebar bara fem timmar efter sista matchen och kl. 04:00 för tåg till Seoul. När vi lämnat in vårt bagage för förvaring fick vi ett fantastiskt välkomnande med sol och blå himmel som gav oss fina "semesterbilder" när vi besökte kejsarens palats och andra sevärdheter. När krafterna tog slut tog vi oss ut till ett hotell i närheten av flygplatsen i väntan på flyget 07:00.

Vid incheckning lyckades jag boka om mitt flyg till Stockholm så att jag i stället för att missa sista tåget på natten i stället via Köpenhamn nådde Sverige tidigare och därmed kunde avsluta VM-resan i egen säng i stället för på en bänk på Arlanda vilket var ursprungsresans lösning. 21 timmar försenad hem, men slutet gott, allting gott.

Kostnad:

Som uttagen finaldomare får jag min flygresan betald av arrangören. En fin förmån.

Domargenomgång

Arrangören organiserade en gemensam transport från hotell till hall en timme före domargenomgången som hölls i hallen kl. 18 dag före tävlingens start. Flera av de utländska domarna kom mitt under pågående genomgång med anledning av försenat flyg varvid en del av informationen repeterades, vilket givetvis inte är optimalt.

Genomgången inleddes med en rundtur i hallen och avslutades med information i klassrumssittning så att säga. Presentationen som visades delades aldrig ut, så jag var glad att jag fotograferade bilderna under genomgången för egen repetition tillsammans med de noteringar jag tog.

Domargenomgången inleddes med en presentation, inte bara av överdomarteamet utan varje domare fick presentera sig och överdomaren Tina Crotta öppnade upp för en god stämning genom att säga att hon heter Konstantina men kallas för Tina vilket gjorde att många av de koreanska domarna berättade vad vi kunde kalla dom för på enklare vis. Det roligaste var en av de kvinnliga domare som sa att vi kan kalla henne för MJ som i Michael Jackson när hennes namn är Miji samt vår polska kollega som heter Marcin "som i Marching in procedure".

Under genomgången blev det vid några tillfällen så att den koreanska biträdande överdomaren repeterade information på koreanska. Det viktigaste är givetvis att budskapet når fram, men domare vid ett VM borde kunna förstå tillräcklig engelska. Jag kan bara tacka och konstatera att jag är lyckligt lottad med språket. Tänk om jag själv var tvungen att lära mig kinesiska för att kunna döma på internationell nivå...

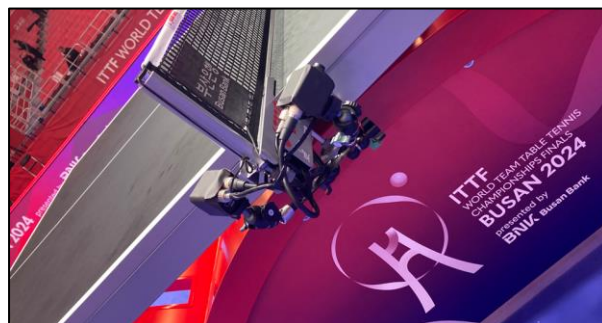
Naturligt vid ett lag-VM är att genomgången nämner de extra företeelserna som tävlingen innebär såsom lottning av uppställning, uniform speldräkt, lagbänk och rådgivning. Förutom detta gick vi igenom presentation och det faktum att vissa saker blev olika beroende på om matchen spelas på bord 1, bord 2 eller bord 3–8.

Efter genomgången gavs chans till att ställa frågor varvid jag själv hade en del punkter som jag ville få bekräftade.

- Ska vi vid lottningen fråga om sida för bänken?
Nej, den är förutbestämd och grundar sig i lagets ranking.
- Får laget använda sig av egna videokameror?
Nej, varje match spelas in och laget har rätt att få tillgång till sin match via ITTF.
- Finns det utsedd plats för fysio?
Ja.
- Får spelarna byta t-shirt i spelhagen?
Ja.
- Vad gör assisterande domare vid timeout?
På bord 1 ingenting då nedräkning visas på LED-barriärerna, på övriga elektronisk T-O bordet och stå upp.
- Vem sköter tidtagning för uppvärmning?
Matchdomaren använder sig av det elektroniska räkneverkets klocka.
- Hur är det med T-O-klockan, låter den högt och stör andra bord?
Vet inte, vi får ta reda på det... Det visade sig vara samma modell som exempelvis användes vid EM i Malmö och som vid sex sekunder kvar på tiden låter mycket högt. Beslutet blev ändå att låta klockan räkna ner även om spel var på närliggande bord. För publikens skull. Ett annorlunda beslut jämfört med av ÖD tog på EM.

Genomgången avslutades efter två timmar varvid middag kunde intas innan gemensam buss tillbaka till hotellet.

Är nöjd med att jag, tack vare ankomst en dag tidigare, kunde göra mig bekant med hallen i lugn och ro en dag före domargenomgång. Även om man får en stor del av domargenomgången skriftligen före avresa så blir det ändå en hel del ny information kvällen innan när genomgången hålls. Att ha kunnat orientera sig och se spelhagens förutsättningar lite på egen hand blir ett försprång.

Kamerorna som fanns monterade på bord 1 och 2 bedömdes tillhöra nätet.

Kommunikation

Domarteamet samlades i en WhatsApp-grupp där domarschema och annan viktig information samlades. Dessvärre blev gruppen slask även för icke-väsentliga saker såsom foton och 'svåra fall' vilket i sig inte behöver vara fel men gjorde det enkelt att missa det man verkligen behövde notera.

Domarkoordinatorn Hannah hade när vi kom gjort en samlingsplats för information som såg väldigt bra ut när vi anlände men användes aldrig mer därefter. Oklart varför.

Hallen

BEXCO som hallens namn förkortades till var ett kongress- och utställningscenter av stort mått. Byggt 2001, mycket fräsch men också mycket kylig. Senast jag frös så mycket var under Lag-EM i Malmö, men då var ursäkten att isen i ishallen låg kvar under spelgolvet vilket inte var fallet här... Via en av Competition Manager fick jag uppfattningen att det berodde på att bollens bana blev störd om värmebläktar sattes på.

Det var ett ofantligt antal volontärer som bistod i hallen och allt kändes mycket välorganiserat. Jag fick uppfattningen att spelarnas buss kom in från ett annat håll än domarnas och att dom vid ankomst var tvungen att skanna sin packning något vi domare inte alls behövde från det håll vi anlände. Skönt för oss, men en smula märkligt.

Spelborden var de fördelade i tre sektioner. Bord 1 helt separat, likaså träningsborden, medan bord 2 samt bord 3–8 var i samma hall, men avskilda med läktare. Detta gjorde som exempel att bord 3–8 hela tiden kunde höra "presentation och kommentarer" från bord 2 som liksom bord 1 vid varje match hade TV-sändning med "show court-setup" medan bord 3–8 spelades i mindre hagar endast med livestreaming via en enda fast kamera per bord.

Bord 3–8 i enklare format än de två TV-borden.

Match officials - domarorganisation

Referee: Tina Crotta (GRE)

Deputy referees: Young-Sam Ma (KOR), Joseph Lau (SIN), Erica Ans (CAN)

Home referees: Park Malyeun (KOR), Kim Miyeon (KOR)

Domare: 36 domare från 19 länder (18 från Korea och 18 utländska)

Racket control-teamet bestod av 4 personer från Korea

Domarkoordinator: Hannah Seoyoung Park (KOR)

Överdomarteamet var en smula obalanserat vilket snabbt var uppenbart. Som en parentes har URC nu tagit beslut om att endast Advanced Referees får ingå i ÖD-teamet vid sidan av host referee. Truppen med Competition Managers under denna tävling var desto starkare och med Karl Jindrak i spetsen fick vi domare gott stöd och bra förutsättningar.

Vi var totalt 36 domare som på åtta bord dömde dag 1–6. Hälften av dessa domare var från Korea som samtliga var Blue Badge medan den andra hälften var internationella domare från andra nationer. Inget annat förbund än värdnationen representerades av fler än en domare och könsfördelningen var 50/50 bland de utländska. Som vanligt i de asiatiska länderna var majoriteten av de koreanska domarna kvinnor.

1 GEIGER CI GER	10 WANG Luan Foon MAS	19 PARK IN-SOOK KOR	28 KIM KYUNG HEI KOR
2 BERGFELC SWE	11 CHOI Changseong USA	20 LEE JEONG-GEUI KOR	29 KIM MIJI KOR
3 KOH Christ SGP	12 FIDALA Marcin POL	21 NAM EUN WOO KOR	30 OH BOK JA KOR
4 MEHRA Vig IND	13 FUNG Ya Yu (Josef AUS	22 JUNG DAUN KOR	31 LEE DAE WOO KOR
5 NEPOMUC POR	14 SUEYOSHI Satoko JPN	23 OH YUJIN KOR	32 CHOI SUN OK KOR
6 GHACHEM TUN	15 AL SAIDI Aisha OMA	24 JANG SUN HONG KOR	33 YANG TAEYOOI KOR
7 RE FRASCI ITA	16 RAMIREZ Yoanna COL	25 KIM WUNG SANG KOR	34 KIM YEON KYUI KOR
8 KIVIMÄKI J FIN	17 HAKIMARA Marzie CAN	26 KWON MI KYOUNG KOR	35 KIM YOUNG JU KOR
9 AHEAD Ay. EGY	18 MU Chunlei CHN	27 JEONG YOUNG B KOR	36 OH SUNG HEE KOR

På dag 7 var antalet bord bara två och domarkåren reducerad till 10 varav 4 utländska. På dag 8 och 9 var vi 8 domare (50/50) och på dag 10 var 4 domare kvar (också fördelade 50% utländska och 50% koreanska). De sista tre dagarna användes ett enda bord.

Tjänstgöring

Lagmatcherna dag 1–8 spelades klockan 10, 13, 17 och 20.

På dag 9 var det ingen match klockan 10 och på dag 10 match endast klockan 20.

Under gruppspellet dömde vi max två lagmatcher men kunde därtill ha ett pass som reserv/call area. Domare skulle vara på plats i call area 1,5 timme före match vilket innebar att man senast kunde ta buss från hotellet 2 timmar före start.

Lottning/laguppställning tillsammans med lagkapten utfördes 1:15 tim före start. Senast 30 min före start skulle bollval göras och spelarna i den första individuella matchen skulle lämna in racket för kontroll.

Tjänstgöringsschema för de tre första dagarna fick vi redan före ankomst till Busan. Snyggt gjort av överdomaren och fullt möjligt när lottning och spelschema redan är klart, men det är första gången det händer mig. För de övriga dagarna fick vi schema rätt sent dagen före via vår WhatsApp-grupp. Schema anslogs alltid i call area.

Vi behöll samma domarpar under en tjänstgöringsdag, men bytte dag för dag. En del av de koreanska domarna är inte så bra på engelska vilket gör samarbetet lite knackigare, men till vår fördel hade vi samma procedur genom hela tävlingen och med ett par undantag även på alla bord vilket gör att man enklare vet vad som förväntas.

Dag/domarpartner	10:00	13:00	17:00	20:00
Dag 1 Yoanna Ramirez (COL)		CA1	T1, WT KOR-ITA	
Dag 2 Kim Wung Sang (KOR)		T4, WT GER-MEX	CA2-8	T6, MT POR-IRI
Dag 3 Oh Yujin (KOR) <i>Hurra både lunch och paus jämfört med gårdagen...!</i>	T6, WT SVK-POL		T5, MT SGP-MAS	
Dag 4 Choi Sun Ok (KOR)		T7, MT BEL-CUB	16:15 Gruppfoto	
Dag 5 Jeong Young Baek (KOR)	T1, MT TPE-MAD		T4, WT HUN-UZB	
Dag 6 Christoph Geiger (GER)	T1, WT ITA-IND		T2, WT CHN-THA	CA2-8
Dag 7 Vipin Mehra (IND)				T1 MT CHN-JPN QF
Dag 8 Jung Daun (KOR)	CA1	T1, WT CHN-FRA SF		
Dag 9 Christoph Geiger (GER)		T1, MT CHN-KOR SF	CA1	
Dag 10 Christoph Geiger (GER) Lee Jeong-Geum (KOR) Park In-Sook (KOR)				T1, MT CHN-FRA F

Anmärkningsvärt är att överdomaren valde ett roterande fyrdomarsystem till såväl dam- som herrfinalen. På så vis fick alla på förhand uttagna finaldomare chansen till ett ärofyllt uppdrag och ingen slapp ta den mindre roliga rollen som reserv.

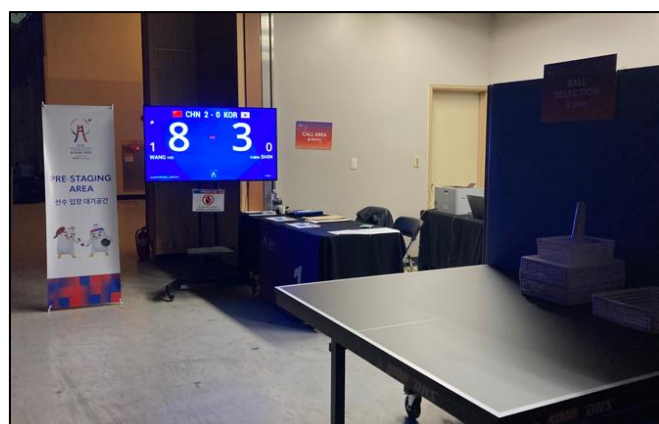
Call area/Reserv

Som domare i teamet för call area/reserv befann man sig i call area eller på särskild plats i hallen.

Som vanligt måste man på detta pass infinna sig vid samma tidpunkt som om man var ordinarie domare eftersom poängen är att man ska kunna täcka upp för någon som eventuellt inte är där. Ett i övrigt använt uttryck om att hålla tiden är *"on time is too late"* och syftar på att vi som domare alltid bör infinna oss med god tidsmarginal.

Guldstjärna till referee som inför tävlingen bad arrangören att ordna med klocka i call area. På så vis behövde det aldrig vara tveksamheter om vems klocka som skulle gälla i frågan om att hålla tider. Genialt med digitalt ur på stort TV-skärm som dessutom visade sekunder. Bara att ta efter om Sverige ska arrangera!

Då det var väldigt kallt i call area var det tröja och/eller ytterkläder som gällde där. Arrangören gav oss även handvärmare som hade en strykande åtgång. De små engångspåsarna var effektiva och värmen höll sig i 15 timmar enligt förpackningen som för övrigt var tryckt med tävlingens logo och också fanns att köpa i den stora souvenirshopen i hallen.

Call area för bord 1

Så som spel- och domarschemat var upplagt blev det aldrig aktuellt att man som reserv exempelvis behövde förbereda nästkommande lagmatch. Däremot kunde man bli tvungen att avvika som reserv för att förbereda sin egen match.

Call area var alltid bemannad med antingen någon från överdomarteamet. Ofta även med en av de två "hemma-överdomarna" samt personal som servade vid bollvalsbordet samt försåg oss med kuvert till racketar.

Personalen som skrev ut lagmatchprotokollen efter lottning befann sig också på behändigt avstånd i call area.

Call area för bord 1 var nära bord 1 som låg avsides vilket gjorde det lite trist att vara där jämfört med call area för de andra borden.

Klädsel

Spelare: namn eller nummer behövdes inte på spelartröja. Val av tröja gjordes i samband med lottning/laguppställning. Lagen hade blivit ombudda att till lottningen ta med sig två olikfärgade tröjor vilket oftast fungerade väl.

Domare: ITTF:s LiNing-tröja.

En oväntad händelse var när en av domarna vars kultur kräver långärmat bar svart långärmat tröja under kortärmade LiNing. Jag drog slutsatsen att domaren saknade långärmat LiNing och i färd med att få fram en sådan kom det fram att domaren visst hade en långärmat LiNing, men tyckte det var snyggare med svarta ärmarna... Mild styrning åt rätt håll av referee och nästa dag var de svarta ärmarna ersatta. Saker är inte alltid som man tror...

Racketkontroll

För matcher som var utvalda till full racketkontroll utfördes den av särskilda racketkontrollanter. Dessa var fyra, arbetade i par och bistod oss under hela turneringen. Ett team i call area för bord 1 och det andra i call area för bord 2–8.

För övriga matcher utförde vi domare vanlig racketkontroll.

Åtminstone i mina lagmatcher hade jag turen att de flesta racketar lämnades in redan före lagmatchens start, men i de fall det inte hände var det domare från reserv/call area-teamet som assisterade. Samma sak i de fall där racketar behövdes tas in för eftermatchkontroll.

Arrangören får pluspoäng+++ för kuverten som racket placerades i. Varför? Jo, man hade olika färg på de två lagens kuvert. Allt för att förhindra förväxling och underlätta domarens arbete!

Till racketkuverten hade vi även förtryckta etiketter med fyra rubriker som gjorde att vi alltid hade samma information noterade på samma ställe. Mycket bra.

Exempel

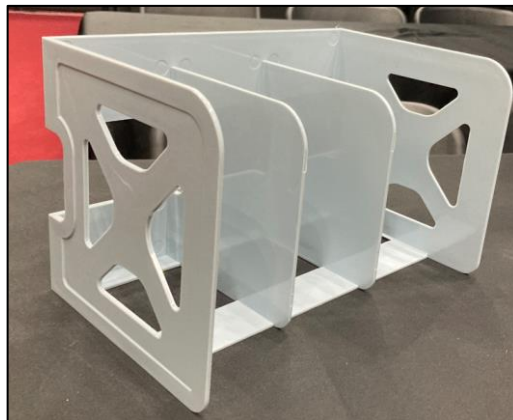
Time: 14.2 17:00

Country: Sweden

Player: Stina Källberg (A)

Match: 1. 5.

Ytterligare finess som jag aldrig skådat förr var att vi under assisterande domares bord i hagen hade ett pärmställ som fick agera som racketställ. Suveränt - i stället för att exempelvis förvara racketarna i en låda ställde man nu varje "racketpar" i respektive fack och än enklare blev det att hålla koll.

Smart och funktionell förvaring av racket under lagmatch.

Ska vi i Sverige arrangera lagtävling är detta detaljer som vi kan fånga upp och briljera med och som dessutom inte är någon kostnad.

Bollar

På bord 1 och 2 var det multiboll där 15 bollar/lag valdes medan övriga lag på övriga bord fick välja 3 bollar var.

Bollkidsen var till antalet fyra på vardera bord, till växten små och såg unga ut. Lite väl små för att orka med en hel lagmatch om ens det första setet och inte heller fanns någon som "puffade" på barnen under pågående match. Att mellan seten returnera bollarna tog halva pausens tid i anspråk. Till herrfinalen fick vi fyra, betydligt äldre och fokuserade tjejer vilket var perfekt men det var så dags då. Ingen skada skedd men viss tidsfördröjning med stressmoment blev det. Förhoppningsvis inte så mycket för spelarna som för domarna.

Presentation och inmarsch

Inför varje lagmatch gick den domare som i första matchen skulle inta rollen som assisterande domare ensam in i hagen med racketar samt kollade bord och nät. Därefter ut ur hagen igen för att med huvuddomaren tillsammans gå in.

På bord 3–8 gick domarparet direkt till sina respektive platser och tillkallade spelarna för den första individuella matchen. Utan line-up eller presentation av spelarna även om borden streamades.

På TV-borden 1 och 2 ställde domarparet upp framför huvuddomarstolen och inväntade det lägst rankade laget på sin högra sida och det högst rankade laget på sin vänstra sida. Efter spelarpresentation gick lagen till bänken där lagledare och icke-spelande spelare redan var placerade och sedan fick vi domare vänta på signal från Tv-teamets Field of play Manager som kom efter ca 3 minuter.

Som domare hade båda i paret mikrofon och man slapp omaket med att skifta efter varje individuell match vilket vi behövde göra under EM i Malmö.

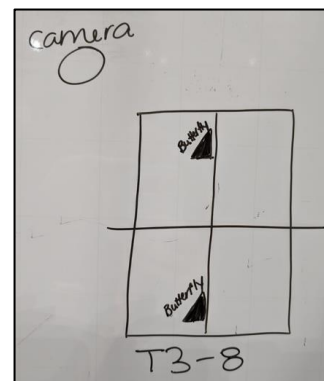
Med mikrofonens hjälp och handrörelser tillkallade vi sedan spelare för lottningen där det är viktigt att tydliggöra vem som vann den. Efter detta startade matchen som vanligt.

Mellan de individuella matcherna behövde vi också vänta 3 minuter för TV:s skull. Samarbetet med FoP Manager funkade utmärkt och tiden gav oss domare gott med utrymme för att samla in racketar från föregående match, torka bord, ta fram racketar och kontrollera nät.

Just dessa sysslor tillät ÖD oss att fördela själva. Vi var inte alls styrda över vem som gjorde vad utan de skulle bli utförda och vi skulle jobba som ett team. Ovanligt numera. Däremot blev det

naturligt att sätta upp en standard så vi gjorde ändå på ett och samma sätt under hela tävlingen oavsett vilken kollega man dömde med.

Placeringen av den elektroniska timeoutmarkören på bord 2–8 gav oss en smula extra tankeverksamhet. På bord 2 fanns det överallt kameror som kunde fånga den nedräknande displayen oavsett dess placering, men på bord 3–8 fanns det endast en kamera per bord varvid vi skulle fronta en plan sida åt denna. Några dagar in i turneringen kom en sponsor på att deras reklam endast fanns på en av markörens sidor och då blev det viktigt för oss att tänka på att det var just den sidan som skulle möta kamerans blick. Efter ytterligare en dag fann vi att markörerna fått alla sina sidor märkta med sponsorns namn...

I övrigt tror jag att det blivit en viss förvirring hos spelarna som spelar många WTT-tävlingar där tid för inslagning, setpaus och timeout måste vara 'tiden ut'. Så var inte fallet på VM.

Matchdomaren hade touchpad och använde inte handsignal för poäng. Assisterande domare hade ett tomt bord där vår LiNing-folder placerades. Bra reklam för vår sponsor, men också ett sätt att "fylla ut" det annars helt tomma domarbordet då inget räkneverk användes. Lika på samtliga bord.

Måltider

Frukost intogs i vanlig ordning på hotellet medan lunch och middag serverades i hallen. Dagens första måltid bestod av ett rikt utbud koreanska rätter medan jag själv nöjde mig med yoghurt, rostat bröd och färsk frukt till kaffet. Lunch och middag blev en buffé av koreansk mat som verkade vara av god kvalitet och smak. Förrätter, sallad, huvudrätter, dessert, vatten eller läsk samt kaffe vid varje tillfälle. Jag fastnade för lax med kapris och kall pepparrotssås som jag tillsammans med sallad åt vid princip varje måltid. Oavsett om man gjorde som jag själv och valde mer eller mindre samma rätt vid varje måltid så är det inte ovanligt att utbudet repeteras under en tävling som spelas under så många dagar.

Frukostbuffén var öppen kl. 7-10 (sista ankomst 9:30) och lunch 11:30-15 medan middagstiden 17-21 under tävlingen blev 18:30-23:30 (var nog möjligt att få något att äta efter 23:30 om match drog ut på tiden, men då missade man sista bussen hem samtidigt som metron inte heller opererade mycket längre än till midnatt.

Längden på lagmatcherna gjorde att det inte alla dagar var möjligt att äta både lunch och middag. Både domare och spelare hade varsina lounges där kaffe och snacks fanns som man då kunde fylla upp med. Det nyttigaste var bananer i övrigt olika kakor och choklad för oss domare, medan man hos spelarna kunde snika åt sig energibars.

Generellt så var det ett mycket bra utbud som "mellanmål".

Domarkolleqor samlade för lunch.

Boende

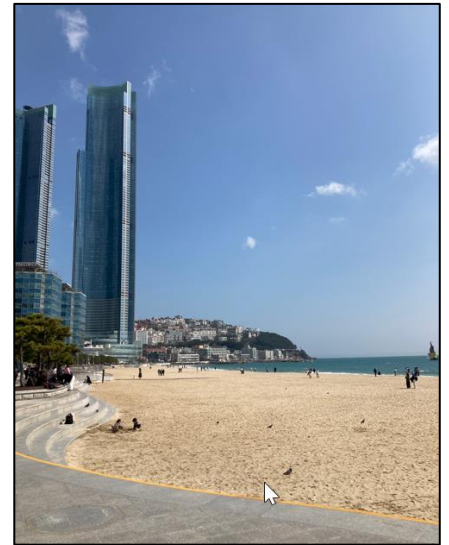
Samtliga domare inkvarterades på Hotel Ramada Encore Haeundae. Hotellet var av bra standard, men inget exklusivt.

Jag tror att vi alla faktiskt i slutändan kunna njuta av friheten att ha eget rum. När vi registrerades oss för tävlingen skulle man göra val om dubbel eller enkelrum samt välja partner för dubbelrum. Redan där var det viss otydlighet i eventuella extra kostnader ifall man valde enkelrum och när jag då ställde kontrollfråga så fick jag till svar att man skulle göra allt för att försöka erbjuda enkelrum och då utan extra kostnad. Jag var mycket nöjd med att för ett bra pris kunna ta min extranatt på samma hotell och slippa omaket att behöva byta hotell eller dela rum. Det är trevligt att dela rum, men innebär såklart ett hänsynstagande och många gånger logistisk planering.

Hotellet hade 25 våningar med fyra hissar som i par var uppdelade på våningsplan 1–15 och 16–25. Att ta trapporna var inte möjligt och det blir då viktigt att kalkylera med väntetid på hissarna när det är högtryck och man har en busstid att passa.

På rummet fanns kylskåp och det var möjligt att öppna fönster för att få in frisk luft. Hotellet hade tvättservice mot kostnad, men även tvättmaskin med myntmatning om behov fanns.

Spelare och andra funktioner/delegater var fördelade på andra hotell varvid åtminstone något av dom låg nära vårt, men vi hade alltid separata transporter mellan hotell och hall. Placeringen på vårt hotell var trevligt. Längs med en marknads-/bargata och en av de mest populära stränderna i Busan. På rummet blev man lyckligtvis inte heller störd av ljud utifrån.

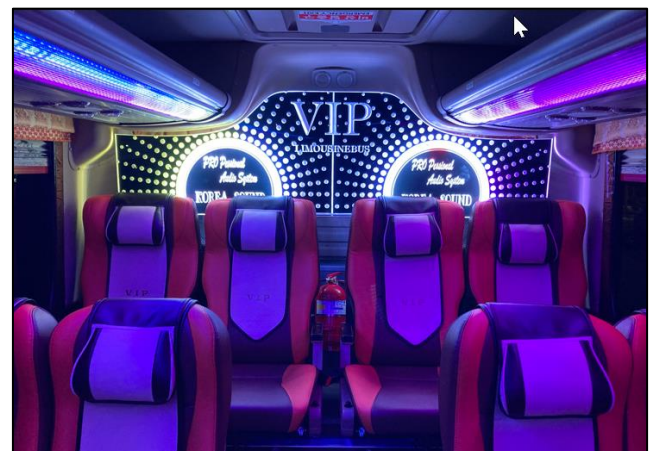

Transport

Buss mellan hotell och hall gick en gång i timmen – ”varje heltimme från hotellet och varje halvtimme från hallen”. När detta inte föll en i smaken fanns det möjlighet att åka tunnelbana. Stationerna låg nära både hotell och hall och det var bara två stopp för 13 kronor.

Ackreditering

Jag hämtade min ackreditering i hallen på ankomstdagen. Andra domare fick det vid annat tillfälle.

VIP-buss för domarna...

Ackrediteringskortet blippades vid lunch och middag och behövdes vara med alltid i hallen. När man väl lämnat publikområde/entré var det först de sista finaldagarna som vakter blev hårdare på att visa kortet när man passerade de olika hallsektionerna, men i realiteten kollade de aldrig vad som stod på kortet.

Domarrum

Vi domare hade inget omklädningsrum, men däremot hade vi varsina låsbara skåp där vi kunde förvara vår väska. Mycket bra.

Vi hade även ett domarrum med stolar och bord där snacks (och handvärmare) fanns. Enskilt och med bra placering alldeles intill de låsbara skåpen och call area. Däremot alldeles nattsvart, så ville man slumra en stund så perfekt. Vilde man ladda batterierna i vanligt ljus fick man gå till träningshallen (eller spelarnas lounge, men där ska vi ju inte hänga) som var den enda ytan som inte var nersläckt förutom toaletterna. Lite udda.

Särskilda händelser

Dagen innan avfärd till Korea drar jag på mig en rejäl förkylning. Kommer hem från jobbet med feberfrossa och packar det sista nödvändiga innan tidigt sänggående. När det är sex timmar kvar till avresa kontakter jag ÖD och säger som det är. Att jag inte är i skick att döma och jag förbereder mig på att tvingas ställa in uppdraget. Jag får beskedet att om jag själv anser att jag orkar med den långa resan är mer än välkommen att komma och att jag om så behövs får frigöras de första dagarna. Jag åker och lyckas på något vis pigga till, vara i stånd att döma från start till mål och är med facit i hand oerhört tacksam att allt ordnade sig.

Redan på den andra speldagen kom min mest utmanande match. Mina domslut rörande serve blev starkt ifrågasatta och ÖD tillkallades för att övervaka resterande spel. Förutom poängavdrag för felaktig serve valde jag att aldrig bestraffa för olämpligt uppträdande vilket med facit i hand kunde varit på sin plats, men därmed inte sagt förbättrat stämningen vid bordet.

Efter denna match som dessutom blev lång och slutade först strax före midnatt fick jag sedan åka hem utan middag. Tillbaka på hotellet 00:30 och sedan buss tillbaka 08:00. Just där och då var domarlivet inte det bästa.

Som detta inte var tillräckligt hade jag av misstag "tänkt fel" när jag där efter midnatt ställde väckarklockan, så när den ringer inser jag efter ett par minuter att jag har en kvart på mig att infinna mig på bussen. Utan frukost eller morgonrutin var det ändå tur i oturen att jag i snyggt brandmannastuk hade förberett klädsel och packning kvällen innan.

Förutom just den redan nämna matchen så blev det inte många ingripande från min sida. Någon serve justerades och det enda gula kortet kom till slut i tävlingens sista match för fördröjande av spel.

Vid en av matcherna upptäcker jag först i slutet av andra set att en spelare har fel namn på tröjan. Det ska erkännas att hjärtat är på väg till halsgropen när jag hinner tänka att vi kanske har fel spelare vid bordet. Efter setslut dubbelkollar jag med spelaren som bekräftar att det "bara" är tröjnamnet som är fel. Givetvis är det inte okej att spela med fel namn. Bättre inget namn än fel namn, men skadan är skedd och jag låter matchen gå utan åtgärd.

Vid sidan av mina matcher hände det ett och annat som gav Referee en del arbete, men förutom efter den första speldagen hade vi aldrig några fler domargenomgångar eller debriefings vilket tyder på att det ändå gick hyfsat bra vill jag tro.

I en av de svenska damernas match blev det ett ovanligt och rafflande avslut när sista poängen i den avgörande matchen lades till de blågulas favör. Jag är inte helt säker på bakgrunden till domarteamets beslut men tror man dömde poäng för *obstruction* när servande spelare ropar till och mottagaren missar returen. Högst

oklart från min sida och domarparet var inte heller eniga. Det är en utmaning att fatta rätt beslut på ett ögonblick och en domarens högsta önskan är att göra rättvisa enligt regelboken men ibland blir det fel.

Under en matchomgång slutade alla touchpads att fungera. Jag var inte i tjänst då, men återkopplingen blev att man har förståelse att situationen blir stressad, men att man ändå måste andas och försöka tänka klart. Manuella räkneverk fanns att tillgå på bord 3–8 men flera domare såg dom inte vilket gjorde spelavbrottet längre än nödvändigt.

På tal om de elektroniska räkneverken fungerade de bra, men blir aldrig bättre än personen bakom skärmen så att säga. Vid ett tillfälle skådades en spelare hjälpa domaren att justera matchställningen vilket såklart inte är en bra situation.

I övrigt hörde vi domare aldrig några kommentarer om rapporteringen vilket numera är ovanligt då höga krav ställs med bakgrund till att de ligger till grund för spelbolagen.

För just spelbolagens skull är lottningsmomenten före varje individuell match mycket viktig. Man kan tycka det är en skitsak i det stora hela, men pengarna ska rulla in. Med andra ord var det mycket bra att jag själv lyckades med detta moment...i alla matcher utom två. Suck. Inte alls bra. Än mindre när de spelades på bord 1 och var en semi- och en finalmatch. Gissningsvis är det stress som får en att behöva ta fram skämskudden. Även mitt enda fel med poängtilldelning gjordes i finalmatch. Även om en sådan sak rättas direkt i anslutning till att bollen är spelad räknas matchen som en icke-match mot spelbolagen och ITTF förlorar pengar.

På tal om lottning så hade jag en match där min partner lite lustigt nog frågade spelaren "what do you want" utan att visa vilka färger som fanns på lottningsbrickans sidor.

Vid minst en match uppdagades det att spelarna levererades fel racket. Vad som låg bakom detta vet jag inte, men antal fel av denna typ reducerades säkerligen tack de fina förutsättningarna domarkåren fick med lagens olikfärgade racketpåsar och tydlig märkning.

Vad gäller eftermatchkontroll på spelares racket var det vid ett tillfälle där det tyvärr innebar diskvalificering. Efter denna händelse tog man med sig lärdomen att racketkontroll efter match verkligen måste ske snabbt.

Även i herrfinalen blev det eftermatchkontroll då spelare 3 aldrig lämnade in racket före match. Denna gång var man mer 'på tå', men det blev en konstig situation då de uppenbara världsmästarna slår in sista bollen och för åskådarna därmed står som färdiga världsmästare medan domarteamet i bakgrunden skyndsamt gör kontroll av racket innan man kan andas ut.

Där och då saknade vi stödet att exempelvis speaker kunde förklarat för publiken att matchens resultat var tvungen att invänta racketkontroll. I stället uppstod viss förvirring.

Fullsatta läktare var det när herrfinalen spelades, men även under herrarnas semifinal som spelades mellan hemmanationen Korea och Kina som blev hårt pressade. Under denna match kom våra mikrofoner till användning även i ett försöka att tysta publiken så att spelarna kunde sätta i gång spelet... "*Thank you, we are ready to play*". Hjälpte föga och just där och då hade arrangören kunnat bistå en smula och hjälpt till att dirigera publiken. Även för fotografering med blix.

Domarutvärdering

Under tävlingen utfördes så kallade Assessments enligt utsago endast på 10 av 26 möjliga domare. En stor besvikelse för de som räknat med att få en bedömning, men vad jag förstår så räckte antalet bedömare inte till. Jag var i alla fall en av de som blev bedömd vilket är en viktig del för att kunna upprätthålla sin domarstatus.

Souvenirer och fritid

Arrangören var mycket generös med presenter till oss domare. Vi fick en stor påse (med VM-logo) fylld med en racket samt tävlingens maskotar i form av mjukisdjur, nyckelring och pins.

Från ITTF fick alla domare ett fint paketerat certifikat.

De koreanska domarna gav oss utländska domare gärna presenter i form av ansiktsmasker och ja...så unga som de annars rätt till åren komna koreanska domarna ser ut så måtte de göra susen! Jag fick även vitaminer i gåva vilket var nytt för mig. Skämt åsido, de koreanska domarna var enormt snälla på alla sätt och vis. Jag fick vid två tillfällen chansen att se mig om utanför hallen tillsammans med omtänksamma domarkollegor.

Övrigt

Detta var en av de mest välorganiserade tävlingarna jag varit på som domare. Tävlingen flöt på och dessutom var kollegor, volontärer och andra i arrangörsstaben så trevliga och vänligt inställda. Ett varmt mottagande i ett annars rätt kyligt, blåsigt, regnigt och mulet Busan. Domarkoordinatorn Hannah gjorde ett fantastiskt arbete med att delge information i smått och stort och gav en känsla av att alltid vara tillgänglig. Hon hade personlig kontakt med mig (och gissningsvis alla andra utländska domare) via mejl före, under och efter tävlingen. En ung tjej som gjorde sitt första event i denna roll och som gjorde det med bravur. Jag drar lätt en liknelse med vilken betydelse SBTF:s Marit har gjort vid de senaste årens internationella arrangemang och vill påminna om vilket mervärde det ger för den enskilde domaren och vad ett sådant arbete underlättar för överdomaren.

Runtomkringaktiviteter i hallen var trevliga med en souvenirshop med stort utbud förutom försäljning av pingisgrejer. Tävlingar och andra jippon pågick om dagarna medan jag bara gjorde ett riktigt besök vid ett tillfälle.

Närheten mellan hall och hotell gjorde livet lättare och när man hade uppehåll var det enkelt att på nära hand få sig en nypa frisk luft och sightseeing.

Vi hade ingen gemensam middag/kväll tillsammans vilket var synd men omöjligt att få till när man har tjänstgöring från 8–24 då alla var på plats.

Att flyget hem blev försenat med 17 timmar kändes besvärligt men vilken fullträff att då hinna med att se huvudstaden.

Maskotsparet Chopy och Lopy vandrade flitigt runt i hallen och piggade upp stämningen i en hall som för övrigt var fullsatt de två sista finaldagarna.

Aktiviteter i Fun zone.

Ett stort tack för att jag fick chansen att representera den svenska domarkåren vid detta fina evenemang.

Vid pennan,
Rebecca Bergfeldt